

Szép korszak volt ez is, 1975-ben jogi diplomát szereztem. *Pataki Pista*, a Városi Tanács vb. titkára áthívott a városra igazgatási osztályvezetőnek. Ez volt az első vezetői munkaköröm, itt is jó volt a munkahelyi légkör, jogi-szakmai jellegű munkát végeztünk, elláttam a szabálysértési és kisajátítási ügykört.

Közben 1971-ben megnősültem, feleségem *Janúrik Anna*, a Szirén Ruházati Szövetkezet személyzeti vezetője, majd művezetője volt, már ő is nyugdíjas. Sok örömről van gyermekeinkben, *Endre* fiunk Csabán ügyész, *Adrienn* lányunk pedig itthon gyógytornász.

A Ruzicskay gyűjtemény új épületszárnyának átadásakor, 1981. augusztus 6. (Litavszki Mária pb. munkatárs, Ruzicskay György festőművész, dr. Molitorisz Pál, Vaskor Pál, népfrent-titkár)

Amikor 1977-ben Pataki Pistát a megyére helyezték, s a Városi Tanács engem nevezett ki vb. titkárnak. *Jansik Tomi* volt a tanácselnök, *Juhász Sanyi* pedig az elnökhelyettes. Ez a munkakör már nem volt olyan felhőtlen, mind a korábbiak, át volt hatva a politikával. Tisztségviselő társaimmal és beosztottaimmal jól kijöttem, de gyakori volt a beavatkozás a pártszervek részéről, elkerülhetetlenek voltak az ütközések, a feszültségek.

A Baráti Körben

1982-ben – mint vb. titkár – részt vállaltam Szarvas Város Barátainak Köre létrehozásában. Hittem e társadalmi szervezet eszméjében, szükségességében; abban, hogy a városnak csak hasznára válhat. Ezt az időt igazolta is. Részt vettem az alakuló közgyűlésen a DÉLÉP üdülőjében, s lelkesen kapcsolódtam be az első évek, a „hőskorszak” pezsgő, a városnak kedvező, az emberi kapcsolatokat pedig jelentősen gazdagító életébe. Több baráti kapcsolatomból az időből származik. Sokszor megjelentem a budapesti csoport rendezvényein is. Az elmúlt 25 év alatt különböző szinteken végig részt vettem a Baráti Kör vezetésében, testületeinek munkájában. Örömmel szolgál, hogy a Baráti Kör jelentős civilszervezetként ma is változatlanul segíti városunk fejlődését.

Az ügyészségen

1985-ben a városi tanács vezetésében nagyobb szabású változásra került sor, 18 év után kénytelen voltam elkészönni a közigazgatási pályától. Több lehetőségem is nyílt, az ügyészséget választottam. A Szarvasi Városi Ügyészségen jó húsz évet dolgoz-

Az ügyészségen munkatársai körében

tam beosztott, majd vezető ügyészként. Itt nekem való, vegyítéstán jogi jellegű munkát végeztünk. *Tóth Kálmán*, majd *Moós Feri* voltak a helyi főnökeim. Sokat kellett dolgozni, de a munkahelyi légkör legendásan jó volt, kiváló munkakapcsolatot tartottunk mind a Rendőrkapitánysággal, mind a Városi Bírósággal. Sok nehéz ügyet oldottunk meg közösen. Köszönöm ezúttal is feletteseim, elsősorban *Veress Gabriella* főügyészasszony és a kollégák

A 2001 évi lovas napokon dr. Veress Gabriella (kalapban) és a Gyalog-házaspár társaságában

segítőkézségét, figyelmét és bizalmát; baráti, sokszor megható emberi gesztusait. Munkámat elismerte a Legfőbb Ügyész Úr, megkaptam a címzetes főügyészégi ügyész címet is.

Szerettem ezt a munkát, kedveltem az utóbbi évek friss, dinamikus légkört is. Nyugdíjba vonulásomkor könnyítő tényező volt, hogy maradhattam volna még, pl. felkértek, hogy vállaljak el még egy ciklust a Megyei Ügyészi Tanács élén.

Helytörténeti kutatómunka

Édesapám – aki szintén vezető ügyész volt – könyvtárában már fiatalon felfigyeltem helytörténeti írásokra. A gimnáziumi osztályfőnököm, *Palov József* tanár úr – a szarvasi Múzeum megalapítója – szívesen beszélt az óráin kutató-gyűjtő munkájáról, s felkeltette érdeklődésemet a város története iránt. Sokat tanulmányoztam *Domán Imre* állatorvostól, *Tóth Lajos* tanár úr elsőként biztatott cikkek írására, s a Szarvasi Krónika c. helytörténeti periodika megalapításakor felkért a szerkesztőség munkájában való részvételre.

Aki régi dolgokkal foglalkozik, szinte két világban él egyidejűleg: az egyik, amelyben a mindennapi életünk zajlik, a másik

A Szarvasi Krónika szerkesztőségi ülésén 2005-ben (dr. Marjai Gyula, dr. Búzás László, dr. Kutas Ferenc, dr. Reszkető Péter, dr. Molitorisz Pál)

pedig egy letűnt kor, és egyszer csak azon kapja magát az ember, hogy benépesül a környezete régen eltávozott emberekkel. Régi események, a buktatókkal teletűzdelt életpályák megismerése sok hasznos tanúsággal szolgál. Nem túlzás, ha azt állítom, hogy a régi, letűnt korok ismerete (pl. egy képviselőválasztás lefolyása, taktikái a régi Magyarországon) segít eligazodni a mai világunkban is. Az emberi cselekvés mozgatórugói mit sem változtak az elmúlt évszázadok alatt. *Winston Churchill* mondta: *Minél távo-*